

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Jana Ryby ve věci

žalobce: **R. K.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2018 č. j. 1209/2018-160-SPR/3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí, jímž žalovaný potvrdil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 4. 6. 2015 č. j. MHMP 1009593/2015. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně námitky žalobce, tehdy přestupce, zamítl jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů potvrdil ke dni 15. 4. 2014 podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném v rozhodné době (dále jen „*zákon o silničním provozu*“).
2. Ze správního spisu předloženého žalovaným soud ověřil následující podstatné skutečnosti.
3. Dne 24. 4. 2014 správní orgán I. stupně doručil přestupci „*Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění*“ ze dne 17. 4. 2014 sp. zn. S-MHMP-DSC 549280/14 (dále též „*Oznámení*“).

4. Proti Oznámení brojil přestupce bianko námitkou ze dne 25. 4. 2014 vůči všem záznamům bodů v bodovém hodnocení řidiče, především vůči záznamu o dosažení 12 bodů s tím, že do 20 pracovních dnů dodá kopie vypracovaných podnětů k přezkumnému řízení, popř. zkrácenému přezkumnému řízení, které již budou podány příslušným orgánům kopiemi podacích lístků. Uvedenou námitku doručil přestupce dne 28. 4. 2014 a 30. 4. 2014 správnímu orgánu I. stupně.
5. Dne 18. 8. 2014 přestupce v písemném podání správnímu orgánu I. stupně uvedl, že nemá podklady k vypracování podnětů, ale přestupky nespáchal, spáchat je ani nemohl, protože byl tehdy vždy na jiném místě.
6. Dne 11. 12. 2014 správní orgán I. stupně doručil přestupci vyrozumění ze dne 1. 12. 2014, v němž ho upozornil na možnost vyjádřit se dne 18. 12. 2014 k podkladům pro vydání rozhodnutí.
7. Dne 19. 12. 2014 přestupce požádal o přerušení řízení z důvodu podnětu k přezkumnému řízení ve věci uložení blokové pokuty ze dne 15. 4. 2014.
8. Dne 6. 1. 2015 na žádost přestupce správní orgán I. stupně řízení přerušil do 7. 4. 2015.
9. Dne 12. 5. 2015 správní orgán I. stupně doručil přestupci vyrozumění ze dne 28. 4. 2015, v němž ho upozornil na možnost vyjádřit se dne 19. 5. 2015 k podkladům pro vydání rozhodnutí, popř. kdykoliv ode dne doručení této písemnosti před stanoveným termínem, po předchozí telefonické domluvě.
10. Součástí spisového materiálu jsou pokutové bloky.
11. Dne 4. 6. 2015 správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí č. j. MHMP 1009593/2015, jímž námitky přestupce zamítl a potvrdil zápis 12 bodů do evidence řidiče ke dni 15. 4. 2014. Správní orgán I. stupně vycházel ze spisové dokumentace vedené v registru řidičů k osobě přestupce, a to:
 - 1) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 21. 7. 2009 č. j. KRPB-93827/PŘ-2009-060322 zaslané orgánem Policie ČR, KŘP Jihomoravského kraje, na jehož základě byly přestupci ke dni uložení blokové pokuty na místě nezaplacené dne 20. 7. 2009 zaznamenány 2 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o přestupcích“), jelikož nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem,
 - 2) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 5. 10. 2009 č. j. KRPB-132882/PŘ-2009-060216 zaslané orgánem Policie ČR, KŘP Jihomoravského kraje, na jehož základě byly přestupci ke dni uložení blokové pokuty na místě nezaplacené dne 1. 10. 2009 zaznamenány 2 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích, jelikož nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem,
 - 3) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 19. 4. 2010 č. j. ORIII-9033/PŘ-2010-001363 zaslané orgánem Policie ČR, OŘP Praha III, na jehož základě byly přestupci ke dni uložení blokové pokuty na místě dne 17. 4. 2010 zaznamenány 2 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích, jelikož nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem,
 - ke dni 18. 4. 2011 došlo k zákonnému odečtu 4 bodů po 12 měsících,
 - 4) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 3. 6. 2011 č. j. ORIV-11836/PŘ-2011-001406 zaslané orgánem Policie ČR, OŘP Praha IV, na jehož základě byly přestupci ke dni uložení blokové pokuty na místě nezaplacené dne 1. 6. 2011

- zaznamenány 2 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích, jelikož překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zákonem nebo dopravní značkou o méně než 20 km/h v obci nebo o méně než 30 km/h mimo obec,
- 5) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 19. 7. 2011 č. j. KRPS-147210/PŘ-2011-010406 zaslané orgánem Policie ČR, KŘP Středočeského kraje, na jehož základě byly přestupci ke dni uložení blokové pokuty na místě nezaplacené dne 16. 7. 2011 zaznamenány 2 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích, jelikož překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zákonem nebo dopravní značkou o méně než 20 km/h v obci nebo o méně než 30 km/h mimo obec,
- 6) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 29. 5. 2012 č. j. KRPS-185999/PŘ-2012-011206 zaslané orgánem Policie ČR, KŘP Středočeského kraje, na jehož základě byly přestupci ke dni uložení blokové pokuty na místě dne 28. 5. 2012 zaznamenány 2 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, jelikož překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zákonem nebo dopravní značkou o více než 5 km/h a méně než 20 km/h v obci nebo o více než 10 km/h a méně než 30 km/h mimo obec,
- ke dni 29. 5. 2013 došlo k zákonnému odečtu 4 bodů po 12 měsících,
- 7) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 2. 9. 2013 č. j. KRPP-140134/PŘ-2013-030406 zaslané orgánem Policie ČR, KŘP Plzeňského kraje, na jehož základě byly přestupci ke dni uložení blokové pokuty na místě nezaplacené dne 30. 8. 2013 zaznamenány 3 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, jelikož překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zákonem nebo dopravní značkou o 20 km/h a více v obci nebo o 30 km/h a více mimo obec,
- 8) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 8. 10. 2013 č. j. KRPS-342078/PŘ-2013-010511 zaslané orgánem Policie ČR, KŘP Středočeského kraje, na jehož základě byly přestupci ke dni uložení blokové pokuty na místě dne 8. 10. 2013 zaznamenány 3 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jelikož nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem,
- 9) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 16. 4. 2014 č. j. KRPA-134497/PŘ-2014-010606 zaslané orgánem Policie ČR, KŘP Středočeského kraje, na jehož základě byly přestupci ke dni uložení blokové pokuty na místě nezaplacené dne 15. 4. 2014 zaznamenány 2 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, jelikož překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zákonem nebo dopravní značkou o více než 5 km/h a méně než 20 km/h v obci nebo o více než 10 km/h a méně než 30 km/h mimo obec; dále jen souhrnně „oznámení“.

Správní orgán I. stupně v rozhodnutí po přezkoumání podkladů poukázal na skutečnost, že podklady obsahují potřebné náležitosti k provedení záznamu bodů (datum, čas, identifikační údaje přestupce, údaje k vozidlu a popis jednání, kterých se přestupce dopustil). Přestupky byly projednány s přestupcem na místě, s tímto způsobem s vyřízením věcí přestupce na místě souhlasil, buď pokutu na místě zaplatil či převzal pokutový blok na pokutu na místě nezaplacenou. Podklady, na jejichž základě jsou záznamy provedeny, jsou způsobilými, žádné pochybnosti správní orgán I. stupně nezjistil. Konstatoval, že záznamy k deliktům, které jsou přestupci kladeny za vinu, netrpí vadou, mají úplnou právní kvalifikaci s naplněním formálních požadavků na rozhodnutí. Na správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné správy je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V případě projednání přestupku v blokovém

řízení je záznam bodů proveden podle § 123 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu na základě oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Přidělení bodů bylo provedeno z úřední povinnosti vyplývající ze zákona, záznam bodů byl proveden na základě způsobilých podkladů. Proti tomuto rozhodnutí podal přestupce odvolání.

12. O odvolání přestupce rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, jímž rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. V odůvodnění se ztotožnil se správním orgánem I. stupně a doplnil, že **správní orgán je v předmětném řízení o námitkách oprávněn toliko zkoumat, zda existuje způsobilý podklad pro záznam v registru řidičů, zda záznam byl proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení podle přílohy zákona o silničním provozu. V daném případě byly podklady shledány způsobilými pro záznam v registru řidičů. Správní orgán I. stupně v řízení o námitkách zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na ně je nutné nahlížet jako na správné a zákonné do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zruší.** Pokud přestupce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny, nelze takovýto nesouhlas úspěšně uplatňovat až v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (správním) řízení. Orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna. O provedených záznamech bodů do evidenční karty přestupce nevznikly žádné pochybnosti. Oznámení obsahují veškeré údaje, ze kterých lze určit komu, kdy, kde a za jaká jednání byla bloková pokuta uložena. Správní orgán I. stupně vycházel ze spisové dokumentace, z jednotlivých oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. **Na základě zmiňované dokumentace byly přestupci zaznamenány body v bodovém hodnocení řidiče. Po jejich zhodnocení jednotlivě i ve svém souhrnu lze konstatovat, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.** Odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí, který je srozumitelný a přehledný. Dále uvedl, že **u všech přestupků a uložených blokových pokut přestupce byl, souhlasil se způsobem vyřízení přestupků, proto rozhodnutí o uložení blokových pokut nabylo právní moci.** V blokovém řízení je rozhodnutí vydáno vystavením pokutového bloku, jeho podpisem souhlasí obviněný z přestupku se způsobem vyřízení přestupku. V řízení o námitkách se již nerozhoduje o přestupku, pouze o správnosti zápisu bodů, proto námitce, že přestupek přestupce nespáchal, nelze přisvědčit. Žalovaný se vyjádřil k rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014 č. j. MSK 49924/2014, které přestupce připojil k odvolání. Žalovaný uzavřel, že řízení nebylo stíženo vadou, která by měla vliv na správnost či zákonnost napadeného rozhodnutí.
13. Proti tomuto rozhodnutí směřuje podaná žaloba. Námitky v ní uplatněné lze rozdělit do těchto žalobních bodů.
14. *V prvním žalobním bodu* žalobce namítá, že žalovaný se nevypořádal řádně s jeho námitkami. Žalobce připojil k podanému odvolání tři rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, a to ze dne 24. 4. 2014 č. j. MSK 49924/2014, ze dne 22. 10. 2014 č. j. MSK 126113/2014, a ze dne 12. 11. 2014 č. j. MSK 121761/2014, která žalovaný ignoroval. Zasáhl proto do legitimního očekávání žalobce, neboť jmenovaný krajský úřad ve zmiňovaných rozhodnutích jednotlivé bloky posuzoval.
15. *Ve druhém žalobním bodu* namítá, že pokutové bloky nejsou způsobilé k provedení záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť nesplňují podmínky kladené na rozhodnutí v blokových řízeních, tedy dostatečnou individualizaci skutku. Žalobce poukazuje na to, že z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání

přestupku dojit. Žalobce zdůrazňuje, že údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být přezkoumáno. Žalobce dále uvádí k jednotlivým oznámením, že v příslušných kolonkách 1-4 není přesně zjištěna osoba přestupce, údaje jsou částečně nečitelné a neuvádí rodné číslo a datum narození žalobce. V příslušné kolonce č. 5 nejsou přesně zjištěny doba a místo spáchání přestupku, z přestupkového jednání jednoznačně nevyplývá skutková podstata, ani její propojení s porušením zákonné povinnosti. Příslušná kolonka č. 6 obsahuje pouze zkratkovitou právní kvalifikaci, příslušná kolonka č. 7 neobsahuje výši uložené sankce. Příslušné kolonky č. 8-9 neobsahují místo vydání rozhodnutí, ani údaje o oprávněné osobě, např. její podpis, datum převzetí rozhodnutí účastníkem. Závěrem opakuje žalobce, že není v rozhodnutí dostatečně konkretizováno, jakým způsobem došlo ke spáchání přestupku, na jakém místě či není individualizována podstata samotného přestupku.

16. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl žalobu zamítnout. Setrval na závěrech napadeného rozhodnutí a uvedl, že v daném případě byly podklady shledány způsobilými pro záznam v registru řidičů. Obstarané podklady pro záznam bodů považuje za dostatečné podklady.
17. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce v přípisu ze dne 21. 12. 2018 s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný s takovým projednáním věci ve lhůtě soudem stanovené nevyjádřil nesouhlas. Soud proto postupoval v souladu s § 51 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“); žalovaný tudíž souhlasil konkludentně.
18. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Městský soud shledal, že žaloba není důvodná.
19. Městský soud posoudil věc takto:
20. *V prvním žalobním bodu* žalobce namítá, že žalovaný se řádně nevypořádal s jeho námitkami, když připojil k odvolání rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, přičemž žalovaný je ignoroval a tak zasáhl do legitimního očekávání žalobce.
21. Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu platí, že záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě.
22. Podle § 2 odst. 4 správního řádu správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.
23. Žalovaný podle žalobce ignoroval předložené důkazní prostředky, a to tři rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje v žalobě blíže specifikovaná. Soud ze správního spisu ověřil, že žalobce k odvolání připojil toliko jediné shora zmiňované rozhodnutí, a to rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014 č. j. MSK 49924/2014. Uvedená námitka není důvodná, neboť na zmíněné rozhodnutí žalovaný reagoval, a to v předposledním odstavci na str. 3 napadeného rozhodnutí, kde konstatoval, že „*k přiloženému rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014 odvolací správní orgán konstatuje, že není vázán právním názorem*

podřízeného správního orgánu, neboť uvedený krajský úřad je podřízeným správním orgánem v problematice silničního provozu odvolacího správního orgánu. Zároveň vzhledem k časovému odstupu a vývoji judikatury od vydání výše uvedeného rozhodnutí je zřejmé, že se správní praxe změnila.“ Žalobce v blanketním odvolání ze dne 19. 6. 2015, které doručil správnímu orgánu I. stupně dne 22. 6. 2015, ani v doplnění odvolání ze dne 7. 7. 2015 zbylá dvě správní rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje vůbec nezmiňuje, ani nejsou jejich přílohou. Žalovaný se tedy k další rozhodovací praxi Krajského úřadu Moravskoslezského kraje v napadeném rozhodnutí ve vztahu ke shora uvedeným rozhodnutím ani vyjádřit nemohl. Tato rozhodnutí žalobce nově označil a zároveň zaslal až spolu se správní žalobou, přičemž soud k jejich obsahu uvádí následující.

24. Žalobce se domnívá, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje zastává odlišnou rozhodovací praxi co do přezkumu způsobilosti rozhodnutí, které jsou podkladem pro zápis do registru řidičů. Tak tomu však zjevně není, neboť krajský úřad v odůvodnění příslušných rozhodnutí uvedl, že *„přezkumná činnost ve věci záznamů bodů směřuje k posouzení zákonnosti provedení tohoto záznamu, tedy k posouzení, zda jednání, pro které byla přestupci pravomocně uložena sankce, je zařazeno do bodového hodnocení ve smyslu přílohy k zákonu o silničním provozu a jsou tak splněny podmínky pro záznam bodů v registru řidičů. Z tohoto pohledu by bylo naopak v rozporu se zákonem, pokud by se příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností, který je povinen provést záznam bodů do registru řidičů, se neřídil pravomocnými rozhodnutími, resp. pokutovými bloky“.*
25. Uvedený právní názor je přitom zcela v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, který k otázce přezkumu bodových záznamů ustáleně judikuje, že *„správní orgán (...) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009 č. j. 9 As 96/2008-44, nebo ze dne 4. 12. 2013 6 As 67/2013-16).
26. Z obsahu napadeného rozhodnutí i přiložených rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje je přitom patrné, že výše uvedená východiska Nejvyššího správního soudu jsou respektována napříč státní správou příslušnou pro rozhodování v oblasti záznamů do registru řidičů. Důvodem pro rozdílný výsledek rozhodnutí žalovaného a krajského úřadu nebyl odlišný postoj k otázce přezkumu záznamu bodů, ale naopak odlišné skutkové okolnosti řešených případů. Dále je třeba zdůraznit, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje rozhodoval jako správní orgán v první instanci a jeho rozhodnutí tak mohou být následně korigována žalovaným v rámci odvolacího řízení. Nadto byl právní názor jmenovaného krajského úřadu v této otázce překonán rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014 č. j. 4 As 127/2014-39. S ohledem na výše uvedené je nepochybné, že žalobci na základě rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje nemohlo vzniknout žádné legitimní očekávání, že jeho námitkám, resp. odvolání bude vyhověno.

27. Městský soud se dále zabýval otázkou, zda byl žalovaný povinen pokutové (resp. příkazní) bloky přezkoumat.
28. Z ustanovení § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu vyplývá, že podkladem pro záznam bodů do registru řidičů je oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě. Zákon předpokládá soulad mezi údaji uvedenými v oznámení a obsahem příkazového bloku. Správní orgán je povinen si vyžádat příkazové bloky pouze v případě, že řidič v řízení o námitkách proti záznamu bodů upozorní na rozpor mezi oznámením a příkazovým blokem (shodně viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010 č. j. 5 As 39/2010-76). Přitom nepostačuje obecná námitka, že se žalobce protiprávního jednání nedopustil. Ke vzniku povinnosti přezkoumat příkazní bloky je nezbytné, aby námitka byla uplatněna konkrétně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017 č. j. 8 As 186/2016-35, body 15 a 16).
29. Městský soud ověřil, že žalobce v námitkách proti záznamu 12 bodů, ani v odvolání, neuvedl žádný konkrétní nedostatek příkazových bloků (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012 č. j. 3 As 19/2011-74). Současně nedoložil, co mu bránilo, aby vůči jednotlivým příkazovým blokům konkrétní námitky uplatnil přímo na místě při uložení pokuty, či bezprostředně po zjištění oznámení. V daném případě jsou pokutové bloky součástí spisového materiálu, je na nich zjištěna totožnost žalobce jako přestupce a všechny obsahují podpis žalobce. Soud se ztotožňuje zejména s rozhodnutím správního orgánu I. stupně, v němž je k této námitce podrobně uvedeno.
30. Lze konstatovat, že odvolání žádné konkrétní námitky proti jednotlivým pokutovým blokům neobsahuje a povšechný odkaz na psaní legislativních zkratk postrádá návaznost na skutkový stav dané věci. Žalovaný přestože si ve správním řízení obstaral příkazové bloky, mohl při záznamu bodů vycházet výhradně z podkladů obsažených ve správním spise. Je tomu tak i proto, že proti pokutovým blokům tehdy v době jejich vydání žalobce nebrojil. Současně žalobce nedoložil, co konkrétního mu bránilo v uplatnění námitek dříve, v jednotlivých správních řízeních.
31. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 7. 2019 č. j. 1 As 353/2018-52, dovodil, že „[o]becná námitka vznesená jako reakce na oznámení o dosažení 12 bodů povinnost magistrátu vyžádat si pokutové bloky nezaložila, v odvolání však stěžovatel již konkretizoval, v čem spatřuje nezpůsobilost vydaných pokutových bloků.“ Právě tato individualizovaná konkretizace v odvolání žalobce absentovala. Okolnosti případu žalobce jsou tedy odlišné od okolností citovaného rozhodnutí žalobcem, a proto také výsledné posouzení žalovaným musí být rozdílné.
32. Soud se zabýval tvrzeným zásahem do legitimního očekávání žalobce. K této námitce je předně nutné uvést, že legitimní očekávání podle § 2 odst. 4 správního řádu nezakládá žalobci nárok na totožné rozhodnutí v jeho případě, vázanost dosavadní správní praxe je relativní (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2017 č. j. 7 As 87/2017-39, bod 19).
33. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, na něž žalobce odkazuje, ustálenou správní praxi nezakládají, jak dovodil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 4. 2018 č. j. 7 As 124/2018-44, bod 26: „Nejvyšší správní soud přitakává krajskému soudu i v tom, že postup žalovaného neporušil zásadu legitimního očekávání. Jak zdejší soud uvedl již v rozsudku ze dne 26. 3. 2018, č. j. 7 As 66/2018 - 32 (v němž bylo posuzováno identické tvrzení účastníka řízení zastupovaného stejným advokátem jako v nyní projednávané věci), závěry stěžovatelem

předložených rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje neodpovídají konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu, o kterou se opřel žalovaný i při odůvodňování svého rozhodnutí a která tenduje k omezenému přezkumu podkladů sloužících jako podklad pro záznam bodů.“ Žalobci nevzniklo legitimní očekávání v důsledku ojedinělých rozhodnutí správního orgánu, která neodpovídají ustálené judikatuře Nejvyššího správního soudu. Do neexistujícího legitimního očekávání žalobce nemohlo být žalovaným zasaženo.

34. Námitkám v prvním žalobním bodu proto soud nemohl vyhovět.
35. *Ve druhém žalobním bodu* žalobce tvrdí, že pokutové bloky nebyly způsobilé k provedení záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče, protože nesplňovaly podmínky kladené na pokutové bloky.
36. Žalobce vytýkal v žalobě nedostatky příkazových bloků, které však ve správním řízení při ukládání jednotlivých pokut vůbec nenamítal. Ze správního spisu vyplývá k jednotlivým příkazním blokům, že žalobce na nich byl ztotožněn podle osobního dokladu, je na nich uvedeno, kdy a čeho se žalobce jako přestupce dopustil, sankce a podpis žalobce na stvrzení jejich obsahu. Žádný nesouhlas na místě ani později zřejmý z ničeho není. Žalobní výtky odporují obsahu prvostupňového rozhodnutí, kdy správní orgán I. stupně po přezkoumání podkladů konstatoval, že obsahují potřebné náležitosti k provedení záznamu bodů (datum, čas, identifikační údaje přestupce, údaje k vozidlu a popis jednání, kterých se přestupce dopustil). Soud zdůrazňuje, že je mu z úřední činnosti známo, že totožnou námitku tohoto obsahu zástupce žalobce, mechanicky bez návaznosti na skutkový stav konkrétní věci opakovaně vnáší do podání mnoha zastupovaných účastníků (např. řízení vedená u zdejšího soudu pod spisovými značkami 5 A 235/2018, 3 A 243/2018, 3 A 142/2019, 3 A 18/2019, 14 A 249/2018, či 14 A 85/2019). Soud i s ohledem na tuto skutečnost dospěl k závěru, že takto koncipovaná námitka i v tomto případě byla vytvořena pomocí šablony, což je patrné z jejího abstraktního znění a také ze skutečnosti, že unifikovaně napadá všechny části příkazových bloků shodně, aniž by žalobce individualizoval směřování konkrétní výtky u jednotlivých pokutových bloků, k nimž nerozlišil jakékoli dílčí nedostatky. Takovou univerzální argumentaci vedenou napříč jednotlivými soudními žalobami soud nepovažuje za řádný žalobní bod, na jehož základě by se měl v daném případě individuálně jednotlivými příkazními bloky žalobce v právě projednávané věci nyní zabývat.
37. Městský soud tedy z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
38. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 s. ř. s. rozhodl, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. prosince 2021

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu